

Margit Auer

SKOLEN med
MAGISKE DYR

Gys og gru!

Illustreret af Nina Dulleck

BOLDEN

GRATIS LÆSEPRØVE

SKOLEN MED MAGISKE DYR

Der foregår noget hemmeligt på Østre Skole.
Nogle af eleverne får nemlig et magisk dyr.
Et dyr, der kan tale.
Og som bliver deres
bedste ven.

Eleverne i miss Cornfields klasse er i fuld gang med at planlægge en sjov gyserfest. Men om aftenen kan man pludselig høre skolens døre smække, og nogen bevæger sig rundt i de mørke gange i kælderen. Mon det spøger på Østre Skole? Netop som uhyggen breder sig, hører man nogen hviske: Hvem bliver mon den næste, der får et magisk dyr?

Eventyret fortsætter ...

**Der er foreløbig fjorten bind i serien
– flere følger ...**

Bind 1

Bind 12

Bind 13

1. kapitel

Spøgelses af papir

”Ved du godt, at de døde vender tilbage til de levendes verden til halloween?” Sibel sad på gulvet på sit værelse sammen med sin bedste veninde Hatice og trak spøgelses af papir på en snor. ”Bøh!” Sibel svingede med sin spøgelsesguirlande i retning af Hatice og grinede. Hendes øjne glimtede.

Det var søndag eftermiddag. I vinduet hang et papirklip af Stonehenge, den berømte stenkreds i England. Her var en hyggelig sofa, hvor der lige nu lå

en sæl og et blødt tæppe, og på gulvet var der æsker fulde af perler, farvet papir, sakse og limstifter. Sibel elskede at klippe og klistre, og hun var god til det. Hun lavede endda sine egne smykker og elskede vilde øreringe. I dag hang der små gulerødder ned fra hendes ører.

”Det vidste jeg ikke!” Hatice fumlede med at få to glimmersten op af dåsen og klistrede så to øjne på sit spøgelse. Det ene var grønt, det andet blåt. ”Tror du, hr. Dunder bliver vækket til live?”

Grundlæggeren af Østre Skole hed hr. Dunder, og han var død for længst. Men hr. Dunder var også navnet på det skelet, som de brugte i natur/teknologi for at lære om knoglerne. Skelettet stod i skolens kælder.

Sibel og Hatice gik i miss Cornfields klasse. Klassen var noget helt særligt. De fleste elever havde fået et magisk dyr, kun Leonie og Mathias ventede endnu – og Sibel.

Sælen, der lå på sofaen, var Hatices magiske dyr. Sælen hed Mette-Maja og var altid ved Hatices side. De kunne også tale med hinanden.

Nu lod sælen sig dumpe ned fra sofaen for at se, hvad de to veninder havde lavet. Hun snusede nysgerrigt til spøgelseerne.

”Færdig!” råbte Sibel og lagde guirlanden omkring Mette-Majas buttede sælhals. Spøgelseernes øjne skinnede i alle farver. ”Hvor ser du fin ud!” Sibel smilede til sælen.

Hun kunne ikke forstå den – men Mette-Maja forstod alt, hvad mennesker sagde.

Sælen møvede sig frem og tilbage foran spejlet. Hun så usikkert på Hatice. ”Skal jeg have den på til festen?”

Hatice lagde armene omkring sin sæl. ”Kun hvis du vil!”

Sibel så på dem og smilede. Hatice og Mette-Maja var så nært knyttet til hinanden.

På lørdag skulle de holde stor gyserfest på Østre Skole, og Sibel og Hatice glædede sig helt vildt. Alle elever og lærere på skolen skulle være med.

”Det kunne være sejt at komme i matchende kostumer!” Hatice satte sig foran spejlet ved siden af Mette-Maja. ”Jeg klitrer knurhår på, finder noget gråt

tøj og laver sådan en guirlande, som du har på!”
Hatice prøvede med nogle fingre at se, hvordan knurhårene ville se ud.

”Supergod idé!” sagde Sibel. ”Jeg kan hjælpe dig med sminken. Jeg ved også, at Helene og Karajan vil komme som heks og heksens kat!”

Hatice nikkede ivrigt. ”Jannik og Tingo vil klæde sig ud som monstre. De vil tage handsker på, som lyser i mørket. Joe låner kjole og hvidt af sin far, så passer han perfekt til sin Juri!”

De to piger grinede. Tingo var en chimpanse, Juri en pingvin.

”Franka kommer som punker,” fortalte Sibel. ”Hun snupper sin storesøsters læderjakke!”

”Cool, baby!” klukkede Mette-Maja, og Hatice oversatte for Sibel.

”Cool, baby!” var Cooper, Frankas rottes, yndlingsudtryk.

Imens Sibel tænkte over, om hun mon også snart ville få et dyr, gik Hatice ud i køkkenet for at finde noget mad i køleskabet. Hun kunne godt lide at være hos Sibel. Her var så roligt.

Hatice tog forårsruller ud af køleskabet og lagde dem i mikroen. Hun vidste, hvor alting var, for hun og Sibel havde været bedste veninder siden børnehaven.

Fem minutter senere gik hun tilbage til Sibels værelse med forårsrullerne på en tallerken.

Eftermiddagen fløj af sted. På et tidspunkt lagde Hatice sig på et tæppe og kiggede på Sibel, der klippede og klistrede videre. Hun ville tage en af guirlanderne med i skole næste dag.

Indimellem spiste pigerne af de lækre forårsruller med sursød sovs og drak æblesaft.

Imens Sibel og Hatice sad og klistrede græskar sammen, lod pigerne tankerne flyde frit. Hatice kom i tanke om, at hun stadig manglede at lave lektier. Miss Cornfield havde givet dem nogle engelske ord, de skulle lære udenad.

Sibel tænkte på sin far, Nico. Han var taget af sted i eftermiddags, fordi han skulle ”noget med et par venner” og ”nå at spille badminton”, havde han sagt. Hvor blev han dog af?

Da det begyndte at blive mørkt, gav Hatice sin sæl et lille puf. ”Vi skal hjem nu!”

Mette-Maja var faldet i søvn på tæppet og gabte højt. ”Hvor drømte jeg dejligt, lille krabbe! Juri, Polly og Rick lavede vandballet! I skolens dam! Hr. Dunder var også med, men Polly var den bedste!”

Hatice kom til at grine. Hvis en pingvin, en flamingo og en krokodille dansede i vandet med et skelet, så det garanteret sjovt ud.

Mette-Maja hoppede hen til døren.

”Vi ses i morgen!” sagde Hatice til sin veninde. ”Som sædvanlig ved Fluesvampen, vores kiosk!” Hun var allerede halvt ude ad døren.

”Vi ses!” Sibel vinkede efter dem. ”Klokken halv otte som sædvanligt!”

Det var ikke svært for Hatice at komme hjem med Mette-Maja. Hun bar den ganske enkelt i armene.

Det var så praktisk, at magiske dyr kunne forstene. De forvandlede sig til legetøjsdyr og blev lette som en fjer.

Mr. Morrison havde lært dyrene det trick, inden de blev givet til børnene.

”Jeg kommer lige fra svømmehallen!” sagde Hatice til en fodgænger, der kiggede nysgerrigt på dem.

Imens Hatice gik hjem til sin familie for at spise aftensmad, ventede Sibel på sin far. Om lidt startede hendes yndlingsprogram *Klar til øen!* Det var et quizshow, hvor gevinsten var en rejse til Stillehavet – og publikum derhjemme kunne gætte med. Spørgsmålene var en blanding af alt muligt. Sibel var bedst til musik, og hendes far var god til geografi. Far og datter så altid udsendelsen sammen søndag aften, helst med popcorn og sodavand.

Sibel rystede puderne i sofaen, stillede to glas på sofabordet og hentede det mønstrede hyggetæppe. Hun tændte for tv'et – showet var ikke begyndt endnu – og skyndte sig ud i køkkenet. Hun kunne godt lave popcorn alene!

Kornene poppede, da hun hørte hoveddøren smække.

”Hej far!” Sibel løb sin far i møde. ”Jeg var begyndt at savne dig!”

Nico løftede sin datter op og svingede hende rundt i luften. ”Sig ikke, at jeg er kommet for sent, sukkerdrys?”

Sukkerdrys, det havde hendes far kaldt hende, siden Sibel som lille var faldet i søvn med hovedet i en skål med farverigt kagekrymmel. Fotoet hang stadig på køleskabet.

Sibel skævede til tv’et. Heldigvis var der stadig reklamer. ”Du kommer lige til tiden!” sagde hun og trak sin far med ud i køkkenet. ”Jeg har lavet popcorn!” Hun hældte dem over i en skål. ”Vandt du til badminton?”

”Uafgjort!” Hendes far tog frakken af og kastede halstørklædet over en stol. ”Det var en rigtig god kamp!” Han åbnede to sodavand og tog dem med ind i stuen.

Sibel stillede skålen med popcorn på bordet. ”Skal

vi i stedet for popcorn lave småkager næste gang?”

”Mener du *bage*?” Hendes far kløede sig på hagen. ”Hmm ... altså, kun hvis alle småkager i supermarkedet er udsolgte.”

Lidt efter sad far og datter tæt sammen i sofaen. Det første spørgsmål lyste op på skærmen, og Sibel glædede sig over, at hun vidste, at Anne Bonny havde været pirat og ikke opfinder af cykelpumpen.

”Jeg har engang lavet en opgave sammen med Joe om pirater,” sagde hun til sin far.

”Det kan jeg godt huske,” svarede han og kastede en håndfuld popcorn i munden. ”Legoland!” råbte han.

På skærmen stod der: *Hvilket 'land' ligger byen Bøvl i nærheden af.*

Sibel fnisede. Fandtes der virkelig en by, der hed Bøvl?

Da der kom reklamer, skruede de ned for lyden.

”Hvad skal vi egentlig lave på vores fri-eftermiddag?” spurgte Sibel og puttede sig ind til sin far. ”Turen i morgen til Vinz & Klark tæller ikke, vel?”

I lidt over to år havde de boet alene sammen, og

siden da havde de en fast far-datter-eftermiddag hver uge. På den dag gik de på museum eller en tur i bowlinghallen eller i trampolinparken. Nogle gange blev de bare hjemme og malede køkkenlåger.

”Nej, den tæller ikke,” svarede Nico og tog en tår sodavand. ”I morgen er det mandag, og vores eftermiddag er og bliver onsdag.” Han stillede flasken på bordet. ”Vi kunne gå en tur i biffen igen. Eller i Delphi. Det er længe siden, vi har været der. Eller noget helt andet?”

Delphi var et badeland i deres naboby. Det havde masser af rutsjebaner og boblebade. Sibel elskede det – også fordi de pommes frites, de fik efter svømmeturen, smagte så godt.

Sibel tænkte over, om hun helst ville sidde i en biografstol eller i en vandrutsjebane.

Pludselig råbte hendes far: ”Nordsøen!”

Spørgsmålet *I hvilket hav munder Rhinen ud?* blinkede på skærmen.

De skruede igen op for lyden. De så *Klar til øen!* færdig og tømte samtidig skålen med popcorn.

Så var det på tide for Sibel at komme i seng.
Nu var der kun seks dage til halloween!